

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/885/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114203526
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114203526.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermana a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľky S. W., nar. XX. XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, N. N., v konaní právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 472 34 466 proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 356 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu zo dňa 23. 09. 2015 proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 20C 48/2014-71 zo dňa 18. 08. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľke na trovách odvolacieho konania - právneho zastúpenia sumu 34,95 € k rukám právneho zástupcu navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom procesný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 356 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne odo dňa 05.02. 2014 do zaplatenia a trovy právneho zastúpenia v sume 356 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca bol zároveň zaviazaný zaplatiť na účet Okresného súdu Banská Bystrica súdny poplatok v sume 21 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu navrhla uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 356 Eur so zákonným úrokom z omeškania z tejto sumy odo dňa 05. 02. 2014 až do zaplatenia a trovy konania z dôvodu, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2 a v zmysle § 11 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a nárok si uplatňuje podľa § 451 OZ.

Odporca navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľky, výsluchom účastníkov konania, zmluvou o úvere zo dňa 18. 04. 2012, výzvou na vrátenie, dokladom o úhrade.

Z návrhu navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľka s odporcom uzatvorila zmluvu o úvere č. 602200232 zo dňa 18. 04. 2012. Podľa zmluvy jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 400 Eur. Zmluva podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch § 9 ods. 2 neobsahuje náležitosti, a to podľa písm. f/ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa písm. j/ RPMN a preto sa podľa § 11 ods. 1 považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2. Z dôvodu, že zmluva nemá obligatórne náležitosti úverovej zmluvy mal odporca nárok len na vrátenie poskytnutej pôžičky vo výške 400 Eur bez úrokov a bez poplatkov. Navrhovateľka uvedením do omylu zo strany odporcu tým, že bola predložená absolútne neplatná zmluva v časti úrokov a poplatku uhradila

sumu 756 Eur, t. j. o 356 Eur viac ako mal odporca nárok a v tejto časti došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu s poukazom na § 451 a § 456 OZ.

Navrhovateľka si zároveň uplatnila zákonný úrok z omeškania a trovy konania.

Z písomného vyjadrenia odporcu súd zistil, že navrhovateľ nesprávne právne posúdil vec, pretože účastníci uzatvorili podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka nepomenovanú zmluvu, na ktorú sa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Účastníci konania si v bode 15 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. Nie je preto možné uvažovať o absencii akejkoľvek podstatnej náležitosti podľa zákona č. 129/2010. Podľa odporcu zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Navrhovateľka plnila na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá nikdy nebola vyhlásená za neplatnú, nikdy nedošlo k odstúpeniu od zmluvy alebo jej zrušeniu a majetkový prospech bol získaný z poctivých zdrojov.

Odporca vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 20C/48/2014-24 zo dňa 09. 06. 2014 námietku miestnej nepríslušnosti zamietol a mal za to, že predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere, kde navrhovateľka vystupuje ako dlžník, odporca ako veriteľ a spor sa týka spotrebiteľskej zmluvy ako zmluvy typovej, kde jedna strana zmluvného vzťahu nemá možnosť ovplyvniť obsah návrhu zmluvy predkladanej druhou zmluvnou stranou. Predmetné uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom Banská Bystrica č. k. 16Co/994/2014-47 zo dňa 18. 03. 2015. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uznesenia o námietke miestnej nepríslušnosti. Uviedol, že okresný súd správne posúdil vzťah medzi účastníkmi konania ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemá vplyv ani tá skutočnosť, že účastníci podľa tvrdenia odporcu zmluvu uzatvorili podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanú zmluvu. Ide o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru bez ohľadu na to ako ju účastníci pomenujú a na posúdenie spotrebiteľského vzťahu nemá vplyv ani skutočnosť, že účastníci sa dohodli, že sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil, poukázal na svoje písomné vyjadrenie a súhlasil, aby súd rozhodoval v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že obrana odporcu spočíva len v poukazovaní na to, že zmluva nemá spotrebiteľský charakter, bola uzatvorená ako nepomenovaná zmluva a vzťahuje sa na ňu Obchodný zákonník. Zmluva je jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou, čo vyplýva z povahy strán. Odporca ako dodávateľ uzatvára obdobné predmetné zmluvy v značnom rozsahu. Navrhovateľka zmluvu uzavrela ako fyzická osoba za účelom financovania domácnosti, nie za účelom podnikania alebo povolania. I vzhľadom na ustálenú súdnu prax ide o spotrebiteľskú zmluvu, kde v rozhodnutiach II.ÚS 320/2013 zo dňa 03. 06. 2013, rozhodnutia NS SR č. k. 3NCdo/14/2014 bol vyslovený právny názor, že v prípade, ak sa aj vzťahuje Obchodný zákonník použijú sa ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

Navrhovateľka predložila zo stránky Národnej banky SR cez register finančných agentov do konania listinný dôkaz, v ktorom je Milan Števove uvedený ako finančný agent, ktorý za odporcu uzatvoril s navrhovateľkou predmetnú zmluvu. Je nejednoznačne označený podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva nespĺňa náležitosti, neobsahuje náležitosti podľa písm. f/, j/, g/, h/, i/, j/ a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Odplata, ktorú navrhovateľka zaplatila je viac ako 90 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon, čo je ďalším dôvodom (rozhodnutia KS Prešov č. k. 3Co/3/2011, KS Trenčín č. k. 17Co/313/2010, NS SR č. k. 5ECdo/192/2014).

Navrhovateľka úver uhradila spolu s odplátou v pravidelných mesačných splátkach a preto sa domáha vrátenie sumy z dôvodu, že sa odporca bezdôvodne obohatil, zároveň si uplatňuje úrok z omeškania a trovy konania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd zmluvu uzatvorenú medzi navrhovateľkou a odporcom, a to zmluvu o úvere č. 602200232 zo dňa 18. 04. 2012 posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce OZ a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva bola uzatvorená za

účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. Skutočnosť, že zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy potvrdil aj krajský súd v odvolacom konaní.

Súd konštatuje, že zmluva, ktorá bola v kópii do konania predložená (č. I. spisu 5) má písomnú formu, je vypracovaná na predtlačenom formulári a súd konštatuje, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/, j/, g/, h/, f/ a preto podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je úver bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že neobsahuje zákonom predpísané náležitosti. Pokiaľ odporca tvrdil, že zmluva nemá spotrebiteľský charakter a že sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, túto skutočnosť v konaní okrem tvrdenia a poukázania na všeobecné podmienky žiadnym iným spôsobom nepreukázal. Navrhovateľke bol úver poskytnutý podľa zaškrtnutej kolonky na iný účel. Navrhovateľka uviedla, že úver jej bol poskytnutý na domácnosť, úver riadne splatila, predložila doklad o jeho zaplatení spolu s odplatom alebo poplatkom, ktorý bol vo výške 356 Eur. Bol jej poskytnutý úver 400 Eur.

Zo zmluvy je zrejmé, že neobsahuje údaje o RPMN, konečnú splatnosť úveru, výšku, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým zostatkom. Súd potom v konaní mal za nesporné, že sa odporca na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil a návrhu v celom rozsahu vyhovel podľa § 451 ods. 1, 2 OZ a uložil odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľke sumu 356 Eur, ktorú zaplatila na účet odporcu.

Súd priznal navrhovateľke podľa § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády č. 87/95 Z. z. v platnom znení zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy odo dňa 05. 02. 2014, t. j. dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie po výzve zo strany navrhovateľky, ide o sankciu zo zákona.

Navrhovateľka bola v konaní úspešná, uplatnila si náhradu trov konania. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP. Súd priznal navrhovateľke úkony právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia, úkon 26,56 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, úkon podanie návrhu 26,56 Eur + 8,04 Eur za úkon, účasť na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 úkon 26,56 Eur + 8,39 Eur, úkon v 1 za vyjadrenie k odvolaniu odporcu k námietke miestnej nepríslušnosti v hodnote 13,28 Eur + režijný paušál 8,04 Eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 s tým, že základná sadzba je určená podľa § 9 ods. 1 vyhlášky. Zároveň si navrhovateľka uplatnila za právne zastúpenie cestovné za deň pojednávania dňa 18. 08. 2015 cestu Košice - Banská Bystrica a späť motorovým vozidlom vo výške 113,09 Eur a náhradu za stratu času za deň pojednávania podľa § 17 ods. 1 vyhlášky 3 hodiny 6 minút cesta Košice - Banská Bystrica a 3 hodiny 6 minút cesta Banská Bystrica - Košice za každú začatú polhodinu 7 x 13,98 sumu 93,80 Eur. Trovy konania vychádzajú spolu vo výške 425,19 Eur. Právny zástupca navrhovateľky si však uplatnil z dôvodu zachovania hospodárnosti trov konania trovy vo výške 356 Eur, ktoré mu súd priznal ako účelne vynaložené podľa úspechu v konaní.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch súd zaviazal odporcu na úhradu súdneho poplatku na účet tunajšieho súdu z dôvodu, že navrhovateľka je oslobodená od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za/ a poplatková povinnosť prešla na odporcu ako neúspešného účastníka konania, keďže návrhu navrhovateľky bolo v plnom rozsahu vyhovené.“

Proti rozsudku odvolanie podal odporca. Podľa názoru odvolateľa súd rozhodnutie neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia bráni účastníkovi účinne sa brániť. Ide teda o odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP. Odvolacím dôvodom je teda ust. § 205 ods. 2 písm. a/ OSP.

V ďalšom odporca trval na doterajšom stanovisku, s tým, že zmluvu nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že ustanovenia občianskeho zákonníka (najmä spotrebiteľskej zmluvy) nie sú pre obchodné záväzkové vzťahy vylúčené.

Navrhovateľka nemá postavenie spotrebiteľa vzájomný právny vzťah účastníkov konania je obchodno-právny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Nie je preto možné posudzovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že bude návrh zamietnutý, prípadne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa nestotožnil ani s priznaním trov právneho zastúpenia v prospech navrhovateľa vo výške 356 €, trovy konania. Trovy právneho zastúpenia sa priznávajú na základe zásady úspešnosti avšak konanie ešte nebolo právoplatne skončené. Nie je možné vylúčiť možnosť, aby druhá strana sa stala v budúcnosti úspešnou. Nakoľko sa odporca nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľka má postavenie spotrebiteľa, nesúhlasí ani s povinnosťou zaplatiť súdny poplatok.

Nestotožňuje sa s priznaným nárokom, ktorý si právny zástupca uplatnil ako náhradu za cestu na pojednávanie a s tým súvisiacu náhradu za stratu času, pretože túto si môže uplatňovať advokát len v prípade, ak sa pojednávania zúčastňuje osobne a nie jeho koncipient.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu vyjadrila. Uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a súhlasí s ním. Rozsudok nepovažuje za nepreskúmateľný.

Pokiaľ odporca tvrdí, že predmetnú zmluvu o úvere uzatvorenú medzi navrhovateľkou a odporcom nemožno považovať za zmluvu spotrebiteľskú a to z dôvodu, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, má za to, že tento právny názor je absolútne nesprávny. Už zo samotnej podstaty spotrebiteľského práva vyplýva, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Na predmetné vzťahy založené zmluvou o úvere je potrebné uplatniť ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. zák. č. 129/2010 Z.z. platný a účinný v čase uzavretia zmluvy:

§ 1 ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi,

§ 2 písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

§ 2 písm. a/ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný, alebo poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania, alebo podnikania,

písm. b/ veriteľom je fyzická osoba, alebo právnická osoba, alebo právnická osoba, ktorá ponúka, alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

V prejednávacom prípade nedošlo však k uzavretiu zmluvy o úvere, ale došlo k uzavretiu pôžičky podľa Občianskeho zákonníka.

Ide o reálnu zmluvu, nakoľko pri samotnom podpise došlo k odovzdaniu peňazí (pôžičky). Aj napriek snahe odporcu účelovo zaradiť tento vzťah pod režimom Obchodného zákonníka je nevyhnutné tento vzťah posúdiť bez ohľadu na označenie zmluvy podľa jej obsahu a nie podľa formy, resp. nesprávne pomenovaného úkonu (zmluvy).

Navrhovateľka poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 02. 06. 2013 sp. zn. II. ÚS 329/2013-15, ktorý okrem iného uviedol: „pokiaľ ide o námietku sťažovateľky, že na daný prípad mali byť použité ustanovenia Obchodného zákonníka, podľa ktorého bola dotknutá úverová zmluva uzavretá, Ústavný súd SR rovnako ako krajský súd nepopiera, že v danom prípade úverovej zmluvy ide o absolútny obchodno-právny záväzok, avšak vzhľadom na špecifickosť právneho úkonu, ktorým sa tento záväzok zakladá a ktorý má znaky „spotrebiteľskej zmluvy“ t.j. zmluvy typového charakteru, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých neurčitých prípadoch pri uzatváraní ktorej je obvyklé, že spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť, pozn.“, bolo potrebné tento záväzkovo právny vzťah posudzovať aj podľa špeciálnej právnej úpravy (lex specialis) spotrebiteľského práva, ktorá je obsiahnutá v zákone o ochrane spotrebiteľa a tiež aj v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. To, že úverovú zmluvu možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú, možno usúdiť aj zo samotného obsahu smernice rady, ktorá klienta úverového vzťahu, ktorému je úver poskytovaný, sama definuje „ako spotrebiteľa“, a tiež o prepojení

Smernice rady 87/102/EHS z 22. 12. 1968 o spotrebiteľských úveroch a smernice 93/13 EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách možno usúdiť aj z judikatúry súdneho dvora Európskej únie C - 76/2010 zo 16. 11. 2010 o návrhu krajského súdu na začatie prejudiciálneho konania vo veci obchodnej spoločnosti P., s.r.o. proti I.K.“

Navrhovateľka tiež poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 04. 2015 sp. zn. 3 NCdo 14/2014 .

Odporca vo svojom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s priznaným nárokom, ktorý si právny zástupca uplatnil, ako „náhradu za cestu na pojednávanie „dňa 18. 08. 2015 a s tým súvisiacu náhradu za stratu času, ktorú si môže uplatniť advokát len v prípade, ak sa na pojednávaní zúčastní osobne nie jeho koncipient.

Táto námietka, je nedôvodná. Zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii ani vyhláška č. 655/2004 Z.z. nezakotvuje povinnosť advokáta vykonávať úkony právnych služieb jedine osobne. Naopak výslovne dáva možnosť advokátovi, aby sa dal zastúpiť pri jednotlivých úkonoch advokátskym koncipientom. Je irelevantné, či pojednávania sa zúčastnil osobne advokát, alebo sa nechal zastúpiť advokátskym koncipientom. Zodpovednosť za riadne vykonanie úkonu právnej služby nesie advokát aj v prípade, ak bol pri ňom zastúpený advokátskym koncipientom.

V tejto súvislosti poukázala navrhovateľka na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co 1015/2014-117 zo dňa 23. 09. 2015, ako aj Krajského súdu v Prešove uznesenie zo dňa 16. 04. 2014 pod sp. zn. 15Co 68/2013.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď vyhovel návrhu. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ale najmä k podanému odvolaniu krajský súd dodáva.

Preskúmateľnosť súdneho rozhodnutia sa nevyhodnocuje podľa toho, či mu v skutočnosti čitateľ rozumie alebo nie, ale najmä podľa toho, či je zrozumiteľné presvedčivé, vo všeobecnosti pochopiteľné.

Zodpovedný sudca neodôvodňuje písomné vyhotovenie vydaného rozsudku z dôvodu, aby nebolo zrušené odvolacím, prípadne najvyšším súdom alebo preto, aby presvedčil účastníkov, eventuálne ďalšie osoby, ktorým sa rozsudok dostane do ruky. Sudca verejne vyhlási rozsudok a v písomnom vyhotovení podľa zákona má vyložiť všetky právne relevantné skutočnosti tak, aby v konečnom dôsledku bol rozsudok presvedčivý. Nie, aby bol presvedčivý pre účastníkov, jeho potencionálnych „čitateľov“, ale aby bol jednoducho jasný, zrozumiteľný a presvedčivý.

Presvedčivosť sa nedosiahne kvetnatým slohom, ani poňatím odôvodnenia ako stručnejšej dizertačnej práce, ale jasným v nevyhnutnej miere stručným a pochopiteľným výpočtom tých najzásadnejších momentov, ktoré vo svojom súhrne viedli súd k vydaniu takéhoto rozsudku. Rozsudok sa nestane nepresvedčivým a nezrozumiteľným v prípade, ak ho za takýto vyhlási účastník konania, ktorý mu môže v skutočnosti aj nerozumieť pre rôzne indispozície, alebo ho iba vyhlási za nepresvedčivý a nepreskúmateľný, aby si tým pripravil pozíciu pre opätovné a ďalšie prejednávanie veci na tom istom základe.

Presvedčivosť nie je absolútna kategória (rozsudok teda nemusí presvedčiť každého svojou vecnou správnosťou), pretože v takto chápanom smere sa objektívne nemožno dopracovať u žiadneho rozhodnutia.

Presvedčivosť rozsudku je výsledok intelektuálnej práce sudcu, ktorú vyjadruje vo vydanom rozsudku. Ide o logicky pochopiteľný celok, ktorého jadro tvoria čiastkové skutkové zistenia urobené z riadne vykonaných dôkazov a logicky ústiace do záveru o zistenej skutkovej podstate prípadu, ktorá bola sudcom podrobená právnej kvalifikácii a ktorá vyústila k podradenie takto zisteného skutku sudcom pod vyhladanú právnu normu, či ním prijatý záver, že takáto norma chovania nebola nájdená a preto k takejto subsuncii resp. aplikácii nebolo možno pristúpiť.

Odvolačný súd nepovažuje za potrebné sa zaoberať, či navrhovateľka má, alebo nemá postavenie spotrebiteľa. Túto otázku procesný súd jasne rozobral a jasne a zrozumiteľne zdôvodnil.

K trovám konania je nutné poznamenať. Názor odvolateľa, podľa ktorého je možné rozhodovať o náhrade trov konania až po právoplatnom skončení sporu vychádza zo skutočnosti, že odvolateľ zatiaľ zrejme nepochopil rozdiel medzi skončením konania súdom toho, ktorého stupňa vydaním rozhodnutia a nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, ktoré sa tak stáva exekučným titulom.

Ustanovenie § 151 ods. 1 OSP okrem iného hovorí o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Občiansky súdny poriadok nemá žiadne ustanovenie, ktoré by zaväzovalo súd rozhodnúť o trovách konania, až potom, čo rozhodnutie vo veci samej sa stane právoplatným.

Je potrebné vyjadriť sa aj k pozoruhodnému názoru odporcu podľa ktorého, pokiaľ sa pojednávajú na súde zúčastní advokátsky koncipient a nie advokát osobne, neprináleží advokátovi náhrada cestovného ani náhrada za stratu času, pretože nejde o účelne vynaložené náklady na uplatňovanie práva, pretože zákon umožňuje priznať trovy iba advokátovi.

Ak by tento názor bol akceptovateľný, potom by nepatrila náhrada cestovného na pojednávanie, ani poverenému pracovníkovi právnickej osoby.

V odvolacom konaní mala navrhovateľka plný úspech. Prináleží jej preto aj náhrada trov konania pred krajským súdom. Túto si navrhovateľka uplatnila vo výške účelne vynaložených trov právneho zastúpenia. Ide o základnú sadzbu v sume 25,56 € s pripočítaním réžijného paušálu 8,39 €. Ide o úkon vyjadrenie k odvolaniu odporcu. Sumu 34,95 € zaplatí odporca k rukám právneho zástupcu navrhovateľky.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.